

Příběhy našich sousedů

Zuzana Tvrzská

Vypracovali:

Michaela Gregorová, Simona Hlaváčková, Monika Nezdarová, Jakub Štryncel

Vyučující:

Mgr. Radek Horák

Škola:

ZŠ T. G. M. a MŠ, Svatovítská 574, Mladá Boleslav

Dne třináctého února 2017, jsme měli tu čest se setkat s neobyčejnou, pozitivní, stále se usmívající paní Zuzanou Tvrzskou.

Kdy jste se narodila?

„Narodila jsem se 27. Března 1955, kousek v porodnici v Mladé Boleslavi.“

Kde jste prožila své dětství?

„No to tady kousek, dnes se to jmenuje Třída Masaryka.“

Na své dětství vzpomíná velmi ráda.

Vyprávěla nám o tom, jak pracovali její rodiče?

Její tatínek byl personální ředitel ve Škodovce, ale jelikož ho na rok zavřeli, kvůli sdružování proti republice, tak po propuštění z vězení mohl pracovat pouze jako dělník, tudíž její maminka musela také pracovat jako dělnice, až po revoluci mamka mohla pracovat jako sekretářka.

Od paní Tvrzské jsme se také dozvěděli, že její tatínek za druhé světové války byl aktivním účastníkem odboje. Za svojí činnost, byl po válce vyznamenán.

Máte sourozence?

„Sourozence mám, mám jednoho bratra, z prvního manželství tat'kovího, ten je o 22 let starší než já, můj první zážitek s ním byl takovej, že mi bylo 6 let a byli jsme doma a někdo zvonil a já šla odevřít a tam byl cizí pán, brejlatej a řek mi : Ahoj Zuzko, je doma táta? A já jsem zavolala do kuchyně, tati máš tady návštěvu ! Tat'ka přišel a ten cizí pán řek mému milovanému tatínkovi Ahoj tati, já jsem ti přišel říct, že se mi narodil syn a já v tom šestiletým mozku sem vůbec nedokázala přijít na to jak je možný, že teda úplně cizí člověk může taktak...No a pak mi to složitě vysvětlil.“

Kam jste chodila na Základní školu?

„No potom jsem začala chodit do školy, sem na Benešovku, to je trojka, tady dneska potom ve třetí třídě nás přendali na dvojku, to je na Komeňáku dívčí bejvalá a do osmý třídy jsme se zase vrátili na Benešovku a tam jsem potom ukončila základní vzdělání a pak jsem šla na gympl.“

Po základní škole nastoupila na gymnázium, po maturitě chvíli pracovala v Knize na Mírovém náměstí, ale po roce dala výpověď a šla si udělat nástavbu na Ekonomické lyceum, výpočetní techniky a zpracování informací.

Zeptali jsme se, co bere jako zlom ve svém životě.

Jako první zásadní zlom, bere setkání se svým, teď už současným manželem, se kterým se seznámila v roce 1970 a v roce 1978 si ho vzala, kromě toho, že spolu mají dceru, tak ji přivedl i ke skautům. 22. 2. 1990 složila skautský slib a její oddíl Omaha přetrvává dodnes.

Souhlasila jste s komunistickým režimem?

„No, pro jsem samozřejmě nebyla, no občan nás ty policajti vyhnali od těch ohňů, občas jsme byli na nějakých těch výleších a tohleto, ale úplně takovej ten disident nebo takovej ten podzemní pracovník proti režimu jsem nebyla.“

Setkala jste se s Chartou 77?

„No tak od toho 77, kdy ji vydali, jsem ji znala, že jo, ale nepodepsala jsem ji, ale tenkrát jsme si ji sehnali a všichni jsme ji četli, všichni jsme s ní souhlasili, no ale nepodepsali.“

Na závěr nám paní Tvrzská řekla, jak přejít obtížné situace.

„To si pamatujte, život je s tím úsměvem jak se říká, to vždy s úsměvem, tak je to s tím úsměvem lepší, protože když se na někoho usmíváte, tak vám dost těžko může vynadat, když na ně láskyplně koukáte a vlastně ho pohladíte tím pohledem, tak to bere tu agresivitu těch lidí, který by vám chtěli při to....Já se prostě s tebou hádat nebudu.“

